

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้นำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. วิธีการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นออทิสติก และเด็กมีอายุระหว่าง 5 – 12 ปี ที่นำเด็กมารับคำปรึกษา ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นออทิสติก และเด็กมีอายุระหว่าง 5 – 12 ปี ที่นำเด็กมารับคำปรึกษา ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี และมีระดับความเครียด ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป และสมัครใจเข้าร่วมในการวิจัยจำนวน 12 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเข้าเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน ซึ่งมีขั้นตอนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ให้ผู้ปกครองที่มีบุตรเป็นออทิสติก จำนวน 55 คน ทำแบบวัดความเครียด คัดเลือกผู้ที่ ได้คะแนนความเครียดตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป (ตั้งแต่ 95 คะแนนขึ้นไป) ได้ 15 คน

2.2 สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ซึ่งทุกคนยินดีเข้าร่วมการทดลอง ผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มอย่างง่ายมา 12 คน และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจำแนกเข้ากลุ่มทดลอง 6 คน คือ ผู้ปกครองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ และกลุ่มควบคุม 6 คน คือ ผู้ปกครองที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามวิธีปกติของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความเครียด
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบวัดความเครียด

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเครียด

1.2 สร้างแบบวัดความเครียดของผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติก โดยปรับปรุงจากแบบวัดความเครียดของบิดา และมารดา ของการดี เจิมพิพัฒน์ (2545) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 46 ข้อ แต่ละข้อแสดงถึงความเครียดของบิดามารดาที่มีบุตรเกิดจากครอบครัวที่ติดเชื้อเอดส์ 6 ด้าน คือ ความเครียดเกี่ยวกับการติดเชื้อเอดส์ไอวีของบุตร ความเครียดเกี่ยวกับการติดเชื้อเอดส์ไอวีของตนและคู่สมรส ความเครียดเกี่ยวกับสัมพันธภาพภายในครอบครัว ความเครียดเกี่ยวกับการยอมรับของสังคม ความเครียดเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ และความเครียดเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารและการบริการของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล แบ่งเป็นคำถามทางบวก 14 ข้อ และคำถามทางลบ 32 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 เป็นแบบวัดความเครียดของผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกที่ปรับปรุงขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามทางบวก 7 ข้อ และข้อคำถามทางลบ 23 ข้อจัดเรียงสลับกัน แต่ละข้อคำถามจะแสดงถึงความเครียดของผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติก 3 ด้าน

ด้านร่างกาย หมายถึง กิริยาท่าทางที่แสดงออกในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ หอบถี่ นอนไม่หลับ ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ปากคอแห้ง หัวใจเต้นเร็ว ฯลฯ จำนวน 10 ข้อ

ด้านอารมณ์และความคิด หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ได้แก่ กังวล กลัว เป็นห่วง ท้อแท้ ฯลฯ จำนวน 10 ข้อ

ด้านพฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกทางกลั้วเนื้อ ได้แก่ ตัวเกร็ง นั่งไม่ติด เคาะโต๊ะ เหม่อลอย ฯลฯ จำนวน 10 ข้อ

1.3 นำแบบวัดความเครียด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำแบบวัดความเครียด มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 นำแบบวัดความเครียดที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติก จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

การแปลผล เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ โดยเลือกบุคคลที่มีคะแนนความเครียดสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป คือ ผู้ที่มีคะแนนตั้งแต่ 95 ขึ้นไป เข้ากลุ่มเพื่อทำการทดลอง

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ จากเอกสารทฤษฎี ตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินการที่เหมาะสมในการลดความเครียดของผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติก

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา สำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของโปรแกรม

2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา สำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนความถูกต้องของโปรแกรม

2.5 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.6 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์เพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติก จำนวน 12 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแล้วแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Winer, Brown, & Michels, 1991, p. 509)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

	b1	...	bj	...	bq
a 1	G1	...	G1	...	G1
.	.		.		.
.	.		.		.
.	.		.		.
a 2	G2	...	G2	...	G2

a 1	แทน	กลุ่มทดลอง
a 2	แทน	กลุ่มควบคุม
b1	แทน	ระยะก่อนการทดลอง
bj	แทน	ระยะหลังการทดลอง
bq	แทน	ระยะติดตามผล
G1	แทน	จำนวนคนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์
G2	แทน	จำนวนคนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์

วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีการดำเนินการทดลอง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกทำแบบวัดความเครียดหลังจากนั้นเลือกผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกที่มีคะแนนความเครียดตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป จากผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกทั้งหมดที่ได้ทำแบบวัดความเครียด และสอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมในการวิจัย ทำการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

2.2 ระยะทดลอง ดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเกสตัลท์กับผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกที่เป็นกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง ในวันพฤหัสบดีเวลา 11.00 – 12.30 น. โดยให้คำปรึกษาจำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1 - 1 ชั่วโมง 30 นาที สถานที่ให้คำปรึกษาคือ ห้องเตรียมความพร้อม ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการให้คำปรึกษาตามปกติ

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้วผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทั้งหมด 12 คน ทำแบบวัดความเครียดอีกครั้ง

2.4 ระยะติดตามผล หลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้ผู้ปกครองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบวัดความเครียดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measure Analysis of Variance: One Between-Subjects Variable and One Within-Subject Variable) (Howell, 1997, p. 458) เมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Procedure) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น โดยภาษาคิวเบสิก (QBASIC) ของรองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University